

Η ΚΑΠΝΙΚΑΡΕΑ

Ἐτέλειωσε — μ' ἂν πιάσῃ μιὰ βροχὴ
Τὰ χάλια τῆς μόν' τότε θὰ τὰ 'δοῦμε,
Γιατὶ 'ς τὸ ἄλλο μέρος οἱ φτωχοὶ
Μὲ γόνδολαὶς καὶ βάρκαις θὰ περνοῦμε·
Γι' αὐτὸ αὐτὴ τὴ νέα μας πλατεῖα
Καλὸ 'νε νὰ τὴν λέγε — Βενετία!

Μαῦρος Τάτος

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Κ. ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗ

[Ἀφιερῶται εἰς τὴν «Ἀθηναϊκὴν»].

Ἀφοῦ ἐπανειλημμένως ἐπείσα τὸ κομδίον τοῦ ἡλεκτρικοῦ κώδωνος, ἤνοιξεν ἡ θύρα καὶ εὐρέθην πρὸ κατεσκληκότος ὑπηρέτου, οὐτινος καὶ ἡ φωνὴ καὶ ἡ ἐνδυμασία ἐδείκνυνον, ὅτι ἐξυπηρετεῖ πιστῶς ἄνδρα μένοντα διαρκῶς ἐν τῇ Ἀντιπολιτεύσει.

— Θέλω νὰ ἴδω τὸν κ. Πρόεδρον, τῷ εἶπον.

— Δὲν πιστεύω νὰ σᾶς δεχθῇ, μοὶ ἀπήντησε, διότι αὐτὴν τὴν ὥραν προγευματίζει.

— Νὰ τῷ ἀναγγείλητε, σᾶς παρακαλῶ, ἐξηκολούθησα, ὅτι εἶμαι συντάκτης τοῦ «Ἀστεος» καὶ ἐπιθυμῶ νὰ μοὶ παράσχῃ μικρὰν συνέντευξιν.

— Μήπως εἴσθε ὁ ἐφημεριδογράφος ἐκεῖνος, ποῦ ἔκαμε συνέντευξιν μὲ τοὺς Νάννους, τὸν Ἐλέφαντα τῆς Μαξιμούδαις; ...

— Μάλιστα.

— Ἀ! μὲ συγχωρεῖτε· ἔχω ρητὴν ἐντολὴν νὰ σᾶς εἰσαγάγω ἀμέσως.

Οὕτω καὶ ἐγένετο. Μετὰ τινὰς στιγμὰς εὐρισκόμην ἐν τῇ τραπεζαρίᾳ ἀπέναντι τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως. Ὑποθέτω, ὅτι μὲ εἰσήγαγον ἐν τῷ δωματίῳ τοῦ φαγητοῦ διὰ νὰ πεισθῶ, ὅτι συνεχῆς ἀντιπολιτεύσεις δὲν σημαίνει πάντοτε καὶ συνεχῆς νηστεία.

Αἱ ἐν Γαλλίᾳ ἐκλογαὶ καὶ τὸ Γαλλικὸν θίατρον.

Εἶνε γνωστὰ αἱ φιλοφρονήσεις τοῦ κ. Δηλιγιάννη, τὰς ὁποίας τόσον ἀρθρόνως ἐπιδαψιλεύει. Μὲ παρεκάλεσε νὰ καθήσω καὶ μοὶ ἐδήλωσεν, ὅτι εἶνε ὁλόκληρος διατεθειμένος εἰς τὰς διαταγὰς μου.

Ὁμολογῶ εἰλικρινῶς, ὅτι πρὸς στιγμὴν ἐλησμόνησα τὰ ζητήματα, ἅτινα προετιθέμην νὰ ὑποβάλω τῷ κ. Ἀρχηγῷ τῆς μελλούσης Ἐθνικῆς, ἀλλ' ἐνωρὶς ἀνεμνήσθην τούτων παρατηρήσας ἐπὶ τῆς τραπέζης κύπελλον πλήρες γάλακτος, τεμάχιον γαλατόπητας καὶ τὴν ἐφημερίδα ὁ Γαλάτης.

— Θὰ μοὶ ἐπιτρέψητε, ἤρχισα, ἐν πρώτοις νὰ ἐρωτήσω ὑμᾶς περὶ τῶν ἐν Γαλλίᾳ ἐντυπώσεων σας.

— Ἀνεξαρτήτως τῆς σωτηρίας φωνῆς, τὴν ὁποίαν ἤκουσα ἐκ τοῦ εὐγενοῦς τούτου Ἑθνους, μοὶ εἶπε, τρέφω πλείστα συμπαιδείας ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ βλέπετε διὰ τίνων τρέφομαι τροφῶν πνευματικῶς καὶ ὕλικῶς.

— Καὶ φρονεῖτε, ὅτι ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἐπαγιάθη διὰ τῶν τελευταίων ἐκλογῶν;

— Αἱ ἐπεμβάσεις τῆς Κυβερνήσεως ἦσαν φρικῶδεις,

συνεκάλεσε τοὺς Δημάρχους, ὁ κ. Βουλπιώτης ἀπένειμε τοσαύτας χάριτας καὶ τόσα παράσημα διεσκόρπισθησαν, ὥστε ταῦτα ἐπιτρέπω εἰς τὸν ἑαυτὸν μου νὰ φρονῇ, ὅτι ἔχασαν τὴν σημασίαν των. Καὶ μῶλα ταῦτα, ἐὰν ὁ κ. Ζυγομαλᾶς ἔκαμνε συνδυασμὸν μετὰ τοῦ κ. Πετράκη τὰ πράγματα σήμερον θὰ ἦσαν ἄλλως. Ἡ συμφωνία, φίλε μου... ἡ συμφωνία...

— Βεβαίως ἡ συμφωνία, διέκοψα, εἶνε ὁ μεγαλειότερος παράγων εἰς τὰς τοιαύτας περιστάσεις. Ἀλλ' εἰς ὅλα τὰ γαλλικὰ πράγματα δὲν ὑπάρχει ποτὲ συμφωνία, ἀπόδειξις δὲ καὶ τὸ Γαλλικὸν Θέατρον τοῦ κ. Κυριακοῦ, τὸ ὁποῖον ὑφίσταται τὰς γενικὰς ἀποδοκιμασίας.

— Πολὺ κακῶς συμβαίνει τοῦτο... πρέπει νὰ ὑποστηρίχθῃ... διότι οὕτω κτυπᾶται κατακέφαλα ἡ τριπλῆ συμμαχία...

Προσέθηκα:

— Καὶ ἡ μουσική.

Τὸ ἄρθρον τοῦ Γλαδστονὸς καὶ τὰ ἄρθρα τῆς «Πρωίας».

Ἀφοῦ μοὶ εἶπεν, ὅτι θὰ ἀκυρώσῃ τοὺς γάμους τοῦ Διαδόχου, ἐὰν ἔλθῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν, διότι ἡ Ἀντιπολιτεῦσις δὲν παρεδέχθη ἀκόμη τὴν ἐνηλικίωσιν αὐτοῦ, ἠρώτησα τὸν κ. Ἀρχηγὸν τί φροναῖ περὶ τοῦ δημοσιευθέντος ἁρθρου τοῦ Γλαδστονὸς ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον «Οὐτιδανός».

— Συγγνώμην, κύριε, μοὶ εἶπεν ἐξηγριωμένος, ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον αὐτὸ δὲν γράφει ὁ Γλαδστον, ἀλλ' ἐγώ· καὶ ἀπόδειξις τὰ ἄρθρα τὰ ὅποια καθ' ἑκάστην δημοσιεύω εἰς τὴν «Πρωίαν»...

Θὰ ἐξηκολούθει ἐπὶ πολὺ—πράγμα ἥκιστα εὐχάριστον καὶ εἰς ἐμέ καὶ εἰς τοὺς ἀναγνώστας μου—ἐὰν μὴ εἰσῆρχετο ὁ κ. Μαθιόπουλος φέρων δοκίμια ἁρθρου τῆς «Πρωίας» πρὸς διόρθωσιν. Κακεντρεχῶς ἔρριψα τὸ βλέμμα μου ἐπ' αὐτῶν καὶ εὐθὺς ἐν ἀρχῇ ἀνέγνων:

«Δὲν ἔκαμνον ἐγκώμιον εἰς τὴν μωρίαν οἱ ἀρχαῖοι μόνον σοφισταί...» Ἐσκέφθην, ἐὰν ὁ Ἑρασμος εἶνε ἀρχαῖος σοφιστὴς καί, ἀφοῦ ἐχαιρέτησα τὸν μέγαν πολιτικὸν ἄνδρα, ἀνεχώρησα μὲ τὴν πρόθεσιν νὰ μιμηθῶ τὸν Ἑρασμον ἐκμῶν ἐγκώμιον εἰς τὸν κ. Δηλιγιάννην.

Τσοπανάκης

Ο ΦΟΝΟΣ ΤΟΥ ΠΕΡΣΟΥ

Καὶ τοὺς ἔβλεπον ἀκάκως ξαπλωμένους 'ς τὰ λαντεῖα
Κι' ἀνεπόλουν οἱ Γραικοὶ περασμένα μεγαλεῖα
Κι' ἀναλωπυροῦνται αἴφνης τόσα πάθη ἐσβεσμένα
Κ' ἐν μιᾷ νυκτὶ καὶ μόνη κατακρεουργοῦσιν ἔνα
Κ' ἐν ἀλαλαγμῷ κραυγάζουν καὶ ἐν ταραχῇ μεγάλη·
— Ἰτε, παῖδες τῶν Ἑλλήτων, κατὰ τῶν Περσῶν καὶ πάλι!

Δὲν καὶ Χωτὸς